

118. German Medical Assembly

Frankfurt am Main, 12.05. 15/05/2015

VI 106

:TOP VI

Bundesärztekammer – Tysk lægeforbundets aktivitetsrapport

Titel: intensivering af forskningen i mulige helbredspåvirkninger ved drift og udbygningen af vindkraftværker

Overført til bestyrelsen

Beslutningsansøgning af Dr. Bernd Lücke (Tryksag VI – 106) vil blive overført til yderligere behandling til direktionen for det tyske lægeforbund:

Vindenergi vil fremtidigt blive stærkere brugt som en af de vedvarende energikilder. Dette er samfundsmæssig konsensus efter beslutningen i sommeren 2011 at udfase atomkraft. Opgivelsen af atomenergi viser, at problematiske delaspekter af anvendelsen er blevet flyttet ud i fremtiden; Til dato er spørgsmålet om permanent bortskaffelse af brændselsstavene ikke virkelig løst.

Med hensyn til vedvarende energikilder: hele livscyklussen af disse teknologier, fra råstofforsyningen til bortskaffelse af affald burde derfor i forfæltet inkluderes ved overvejelserne ved planlægnings- og risikovurderinger. Dette kræver videnskabeligt forsvarlige resultater om potentielle helbredsmæssige konsekvenser, for at kunne foretage en bevidst afvejning om nytte og rimelighed af valide ulemper og risici.

Især for emissioner i lav frekvent og infralyd området, findes der ingen pålidelige uafhængige studier, der undersøger virkningerne med en for dette lydspektrum egnede målemetode, også udenfor høretærsklen.

Dermed er på nuværende tidspunkt en helbredsmæssig ubetænkelighed af disse lydpåvirkninger ikke bevist.

Derfor opfordrer den 118. Deutsche Ärztetag 2015 forbundsregeringen til at lukke huller i viden om vindenergianlæg gennem videnskabelig forskning og at afklare åbne spørgsmål omkring målemetoder og evt. justere regler, for at udbygningen og driften af vindkraftværker kan foregå med omtanke, omhu, omfattende ekspertise, bæredygtighed og overordnet samfundsmæssigt ansvar.

Begrundelse:

Især ved de sundhedsmæssige virkninger af infralyd (<20 Hz) og lavfrekvent lyd (<100 Hz) fra imissioner og emissioner fra vindmøller består stadig åbne spørgsmål, som f.eks. effekten af støj under høretærsklen eller fra lavere frekvenser ved stigende eksponeringstid.

Desuden burde undersøges et behov for tilpasning i målemetoder og regler, for eksempel, om modellerne for stråling og udbredelse fra mindre vindmøller kan overføres til store anlæg, såvel ved gældende reguleringer af måling og vurdering af lave frekvenser (0,1 til 20 Hz)

Centrale målsætninger: systematisk, gennemsigtig, resultatåben, empirisk udforskning af de frekvensområder, der er i stand til at trænge ind i den menneskelige organisme

Samarbejde med de forskende grupper fra udlandet, som har forsket på dette område i årevis.

Kontinuerlig offentliggørelse af resultaterne, af undersøgelsesmetode,

Et stop af en udbygning for tæt ved boligområder indtil der foreligger pålidelige data, som med sikkerhed udelukker fare.

Ved problematikker omkring afstand, lydpåvirkning og skyggekast skal der tages hensyn til vindmøllers højde, vindmøllens position i forhold til boligerne, afhængig af den topografiske situation, hovedvind- og solstrålens retning. Hvis der fx står en vindpark på den vind- og solvendte side foran en beboelse, så ville lydudbredelsen og skyggekast være mere belastende end hvis vindparken står bagved denne bebyggelse.

Den tekniske regulering til larmbeskyttelse (TA-Lärm) trænger til en reform, den beskytter kun utilstrækkeligt og kan ikke fortsat bruges som beskyttelsesforskrift.

Initiativet til lydforskningen spiller en helbredsbeskyttende rolle på alle niveauer, altså ikke kun ved vindkraftværker.

Også vigtigt er studiet af strukturbåren lyd (= lavfrekvente solide vibrationer fra 100 Hz til 0,1 Hz), der udgår i lige så farlig form fra de moderne vindmøller. Strukturbåren lyd opstår også allerede når rotorerne af vindmøller endnu ikke kører, men på grund af de bøjende vibrationer af de ekstremt høje vindmølletårne. Den overføres gennem fundamentene i områdets jord.

Afhængig af den topologiske og geomorfe situation (jordlag) ved placeringen af sådanne anlæg, kan strukturbåren lyd udbredes let op til 10 km, og blive registreret som immission i boliger.

At betragte infralyd (luftbåren) kun alene her og at undersøge den, er dermed ikke tilstrækkeligt for at opnå forklarlige og brugbare erkendelser. For at bedømme en helbredsrisiko, skal fremtidige målinger altid, supplerende til udendørs målinger, også gennemføres inde i husene (i stedet for den indtil nu sædvanlige praksis med akustiske beregninger).

Vekselvirkningen af strukturbåren lyd og luftinfralyd er i stand til at rykke ramte personers registreringstærskel nedad. Derfor kan helbredsmæssige problemer hos disse personer allerede optræde ved meget lave niveauer.

.